

Κάποτε σε μια στιγμή της ιστορίας σε κοίταξαν στα μάτια και σου είπαν ότι αν δουλέψεις σκληρά θα δεις κάποτε άσπρη μέρα. Σου έκρυσαν ότι έπρεπε να δουλέψεις σκληρά γι' αυτούς τους ίδιους.

Σου είπαν πως θα σου δώσουν δουλειά για να έχεις επιτέλους κι εσύ ένα κομμάτι ψωμί. Σου έκρυσαν ότι εκείνοι θα είχαν κοφίνια ολόκληρα γεμάτα καρβέλια με ψωμιά.

Σου είπαν πως αυτοί είχαν τα εργαλεία, τα χωράφια, τα σπίτια και τα εργοστάσια και πως θα έπρεπε να πας στη δούλεψή τους για να μπορέσεις κάποια στιγμή να χτίσεις τη δική σου καλύβα και να έχεις ολόδικά σου δυο μέτρα ολόκληρα γης. Σου έκρυσαν πως με τον κόπο σου εκείνοι θα έχτιζαν κάστρα και θα σε βάζαν να πολεμήσεις για να τα υπερασπιστείς.

Σου είπαν πως θα έπρεπε να κάνεις οικογένεια, παιδιά, να φτιάξεις το δικό σου σόι γιατί μόνος του ο άνθρωπος δεν κάνει ούτε στον παράδεισο. Σου έκρυσαν πως τα παιδιά σου και τους συγγενείς σου τους είχαν ανάγκη μεγάλη για να αβγατίζουν το βιος τους και να γίνονται ισχυρότεροι.

Σου είπαν πως πρέπει αυτοί να εξουσιάζουν γιατί είναι δυνατοί, γνωρίζουν τα πράγματα και δεν φοβούνται τίποτα και κανέναν. Εσύ πρέπει να υποκύψεις στις επιθυμίες τους, πρέπει να φοβάσαι γιατί μόνος σου δεν μπορείς να τα βάλεις μαζί τους. Σου έκρυσαν πως μαζί με άλλους μπορείς να τους σαρώσεις, να τους γκρεμίσεις και να πάρεις εσύ την εξουσία. Φτάνει να το πιστέψεις και να το θελήσεις.

Σου είπαν πως θα φτιάξουν κανόνες δίκαιους, νόμους τους ονόμασαν, για να τους ακολουθείς. Δεν πρέπει να τους παραβιάζεις γιατί θα σε τιμωρούν. Σου έκρυσαν πως οι δίκαιοι νόμοι υπερασπίζονταν το δικό τους δίκιο και όχι το δικό σου. Το δικό σου δίκιο συγκρούεται με το δικό τους.

Σου έδωσαν και πολιτεύματα πολλά για να διαλέγεις με ποιο θέλεις να σε διαφεντεύουν καλύτερα. Σου έκρυσαν πως μέσα σ'αυτά δεν υπάρχει κάποιο που να διαφεντεύεις πραγματικά εσύ και οι όμοιοί σου που είστε και περισσότεροι.

Σου είπαν πως πρέπει να πιστεύεις στον δικό σου θεό, να ζεις στη δική σου πατρίδα, να ακολουθείς τη δική σου ομάδα αλλά να ασπάζεσαι τη δική τους ιδεολογία. Σου έκρυσαν πως οι ίδιοι δεν έχουν πατρίδα, έχουν κοινή ιδεολογία και μοναδικό θεό το κέρδος.

Σου είπαν πως δεν πρέπει να ονειρεύεσαι, να ερωτεύεσαι, να γράφεις τραγούδια και ποιήματα γιατί δεν είναι αυτή η δουλειά σου. Σου έκρυσαν πως τα πιο όμορφα τραγούδια και ποιήματα γράφτηκαν από εσένα και τους όμοιούς σου.

Κάποτε σε μια στιγμή της ιστορίας βρήκες το θάρρος, εσύ και οι όμοιοί σου, και τους κοίταξες στα μάτια. Κατάλαβες πως δεν είναι ατρόμητοι. Σε φοβήθηκαν για λίγο και το έβαλαν στα πόδια. Νόμισες πως έφυγαν για πάντα. Λάθος μεγάλο που το πλήρωσες και το πληρώνεις εσύ και οι όμοιοί σου.

Και τώρα απογοητευμένος γυροφέρνεις στις ξεχασμένες πλατείες έχοντας φορέσει όλους τους φόβους σου.

Φαίνεται πως για κάτι προετοιμάζεσαι.

Για μια ακόμη ήττα ή για ένα νέο “Ως εδώ”;